

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

22 maart 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Interpellatie van mevrouw Brigitte Grouwels tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de plaats van Brussel in de ontwerpen van decreet met betrekking tot de culturele centra en het gemeentelijke cultuurbeleid

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandebossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de overlegstructuren tussen de departementen Onderwijs en Cultuur inzake kunstonderwijs

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de opvolging van het advies van de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding bij het uitvoeringsbesluit van het amateurkunstendecreet

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de opdrachtsbepaling van het op te richten Planbureau voor de culturele sector

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de stand van zaken van het ontwerp van be-

sluit van de Vlaamse regering houdende vaststelling van de regels inzake de financiële ondersteuning van het projectmatig werken van bepaalde organisaties voor het sociaal-cultureel werk

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitblijvende uitvoeringsbesluiten van het decreet van 22 december 2000

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het voorontwerp van decreet betreffende de openbare bibliotheken en de positie van de privaatrechtelijke bibliotheken

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Donderdag 22 maart 2001

VOORZITTER : Mevrouw Mieke Van Hecke

– *De interpellatie wordt gehouden om 10.05 uur.*

Interpellatie van mevrouw Brigitte Grouwels tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de plaats van Brussel in de ontwerpen van decreet met betrekking tot de culturele centra en het gemeentelijke cultuurbeleid

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van mevrouw Grouwels tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de plaats van Brussel in de ontwerpen van decreet met betrekking tot de culturele centra en het gemeentelijke cultuurbeleid.

Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de titel van mijn interpellatie is niet helemaal correct. Er is namelijk nog geen ontwerp van decreet betreffende de culturele centra en het gemeentelijke cultuurbeleid. Er zijn wel voorontwerpen beschikbaar, die we net als iedereen hebben kunnen raadplegen op het internet. De beschikbaarheid van de teksten via het internet had als doel de discussie over dit ontwerp te stimuleren, vandaar mijn interpellatie.

Het nieuwe decreet zal dat van 24 juli 1991 opheffen. In de werkteksten wordt het Brussels Hoofdstedelijk Gewest samen met Antwerpen en Gent ondergebracht in de A-categorie. De Vlaamse Gemeenschapscommissie en de steden Antwerpen en Gent zullen elk een convenant moeten afsluiten met de Vlaamse regering waarin de subsidie per stad wordt vastgelegd en waarin de regeling inzake infrastructuur, personeelsbeleid en werking wordt bepaald. In de ontwerp teksten wordt gesproken

over een bedrag van 1,5 miljoen euro voor de 3 steden samen. Dat is ongeveer 60 miljoen frank. Het spreekt vanzelf dat de precieze verdeelsleutel van groot belang is. In de convenants zal nader worden bepaald hoeveel geld elke stad krijgt.

Omtrent het voorontwerp van het decreet is heel wat commotie ontstaan. Veel middelgrote Vlaamse steden zijn niet onverdeeld tevreden. In Brussel heeft Stad en Cultuur, de koepel van de Vlaamse gemeenschapscentra, een aantal bedenkingen geformuleerd. Ik noem de belangrijkste ervan op.

Waarom wordt in Brussel enkel de Vlaamse Gemeenschapscommissie beschouwd als een centraal aanspreekpunt en actieplatform voor het cultuurbeleid ? Anders dan in de rest van Vlaanderen zal de Vlaamse Gemeenschap in Brussel alleen een gewestelijk cultuurbeleid stimuleren, geen gemeentelijk. Waarom werd niet in de mogelijkheid voorzien dat Brusselse gemeenten zich rechtsreeks tot de Vlaamse gemeenschap kunnen wenden als ze dat willen ? Zoals de tekst er nu uitziet, worden de Brusselse gemeenten bijvoorbeeld niet gesteund door het decreet om een cultuurcoördinator aan te stellen. De ontwerp teksten voorzien voor gemeenten vanaf 10.000 inwoners in een forfaitaire basis-subsidie van 62.000 euro als tegemoetkoming voor de loon- en werkingskosten van een voltijdse cultuurcoördinator. Kan dat dan niet in Brussel ?

De ontwerp teksten spreken van één cultureel centrum in Brussel. Zullen de 22 bestaande en erkende gemeenschapscentra dan uit de boot vallen ? Hoe moeten we hun toekomst zien ? Wat zal er gebeuren met de bonussubsidie voor intergemeentelijke initiatieven ? De Brusselse gemeenschapscentra hebben op dit vlak heel wat ervaring. Zal daar voldoende rekening mee worden gehouden ?

Het ontwerpdecreet kiest terecht voor een brede maatschappelijke invulling van het cultuurbeleid. De Brusselse gemeenschapscentra staan daarmee

Grouwels

zeer ver. De werkteksten houden echter onvoldoende rekening met de bijzondere opdrachten van de Brusselse gemeenschapscentra. Ze functioneren in een heel internationale en meertalige context. De centra staan in voor een onthaalbeleid ten aanzien van de lokale Vlaamse gemeenschap en voor de belangenbehartiging van de Vlamingen. De Franse gemeenschap is zeer dynamisch in Brussel. Dat is niet negatief, maar betekent wel belangrijke concurrentie voor de gemeenschapscentra. De Vlaamse gemeenschap moet zich kunnen waarmaken tegenover die actieve Franse Gemeenschap. Zal daar voldoende aandacht voor zijn ?

Minister Anciaux, enige tijd geleden deed u de ronde van Vlaanderen om te praten met de plaatselijke culturele actoren. Om begrijpelijke redenen hebt u uw bezoek aan Brussel echter moeten afgelasten. Om de een of andere reden is het er daarna niet meer van gekomen. Dat is jammer, zeker gezien de bijzondere plaats van Brussel als hoofdstad van Vlaanderen en venster op de wereld en de dynamische Franse gemeenschap in Brussel. Hebt u plannen om dit gesprek alsnog te houden ? Hebt u misschien adviezen ontvangen van de VGC of andere administratieve diensten omtrent het Brusselse onderdeel van de ontwerp teksten ?

Ik benadruk het belang van de 22 Brusselse gemeenschapscentra. Naast een culturele opdracht hebben ze een gemeenschapsopbouwende taak. Het zijn ook informatiecentra die Vlaamse Brusselaars en nieuwkomers wegwijs moeten maken in de voorzieningen voor de Vlaamse gemeenschap in Brussel. Deze laagdrempelige functies van de gemeenschapscentra moeten in ieder geval behouden blijven. Hoe zult u de rol van de gemeenschapscentra versterken ? Wat is uw visie daarop ? Wat bedoelt u precies met één Brussels cultureel centrum ? We vrezen dat het cultuurbeleid centraal zal worden bepaald en dat daardoor de eigenheid van wijken en buurten over het hoofd zal worden gezien. Elke Brusselse wijk is anders.

Voor de 3 grote Vlaamse steden is ongeveer 60 miljoen frank beschikbaar. Door het antwoord op een schriftelijke vraag van mij weet ik dat Brussel vandaag 25 miljoen frank krijgt voor de gemeenschapscentra. U bezorgde me ook de cijfers voor de culturele centra in de gemeenten rond Brussel. De niet-faciliteitengemeenten krijgen ongeveer 37 miljoen frank subsidies. De 6 culturele centra in de faciliteitengemeenten krijgen 95 miljoen frank. Dat is volkomen terecht, want zij zorgen voor de opbouw van een Vlaamse gemeenschap in de randge-

meenten, en staan in voor de dialoog met en het onthaal van de internationale bevolking in deze gemeenten. De Brusselse gemeenschapscentra hebben echter dezelfde opdracht. Waarom zouden we het voluntaristische beleid dat we in de Rand voeren, niet uitbreiden tot Brussel ? De uitdagingen zijn in Brussel minstens even groot. Ik herhaal dat ik hiermee zeker geen afbreuk wil doen aan wat er in de Rand gebeurt.

Op dit moment gaat er 25 miljoen frank naar Brussel. Hoe zal de verdeling er in het vervolg uitzien ? Bent u niet bang dat er een onprettige verhouding zal ontstaan tussen de drie grote steden ? Zoals in uw voorontwerpen van decreet te lezen valt, moeten de drie grote steden bijzondere aandacht krijgen. We denken evenwel dat de basisportefeuille ontoereikend is. Kan die worden aangevuld, bijvoorbeeld voor gemeenten die een extra inspanning willen leveren voor de Nederlandstalige cultuur ? Op welke manier zult u voor dit aanvullend budget rekening houden met de specifieke opdracht van de Brusselse gemeenschapscentra en hun noden inzake infrastructuur en personeel ?

Ik wou terzijde opmerken dat ik de problematiek van Neder-Over-Heembeek ook goed ken, er was daar een postgebouw dat een interessante mogelijkheid bood, die spijtig genoeg niet gerealiseerd werd. Op deze vragen had ik graag een antwoord gehad.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Niettegenstaande het feit dat het hier om een voorontwerp van decreet gaat, ben ik toch blij met de vraag omdat ze mij de kans geeft een aantal zaken te verduidelijken. Ik zal toelichten hoe ver we vandaag staan en waar we naartoe willen.

Eerstdaags zou ik inderdaad graag een ontwerp van decreet indienen over de stimulering van een integraal en kwalitatief gemeentelijk cultuurbeleid. In dat ontwerp van decreet krijgen de bibliotheken en de culturele centra een specifieke plaats. Dat betekent dat we erover denken geen afzonderlijke ontwerpen van decreet inzake Culturele Centra, Bibliotheken en Gemeentelijk Cultuurbeleid in te dienen, maar een gezamenlijk decreet Lokaal Cultuurbeleid waarin die drie onderdelen vervat zitten. Het voorontwerp van decreet waarop u zich baseert, mevrouw Grouwels, is ondertussen op sommige punten aangepast, en dat zal u wel verheugen.

Anciaux

Ik zal proberen zo duidelijk en concreet mogelijk op al uw vragen te antwoorden, ten eerste over de pijnpunten uit de nota van Stad en Cultuur. Door de specifieke context van Brussel werd gezocht naar een centraal aanspreekpunt voor de bepalingen omtrent het gemeentelijk cultuurbeleid. De realiteit van vandaag is dat de VGC nu reeds die centrale rol vervult. Het lag mijns inziens dan ook voor de hand voor de VGC te kiezen als aanspreekpunt. Dit neemt echter niet weg dat ook de gemeentebesturen mee de verantwoordelijkheid kunnen nemen en krijgen. Daarom wordt in het ontwerp van decreet bepaald dat ook de gemeentebesturen een gemeentelijk cultuurbeleidsplan kunnen opmaken. Door deze wijziging zullen de Brusselse gemeentebesturen een plan kunnen opmaken en de subsidie voor de cultuurbeleidscoördinator ontvangen. De bijkomende middelen van 40 frank per inwoner zullen echter enkel aan de VGC worden toegekend, omdat niet tweemaal dezelfde subsidie verleend kan worden. Het plan dat de gemeenten zelf opmaken moet uiteraard passen in het plan dat de VGC opmaakt voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

De gemeenten krijgen dus zelf de mogelijkheid om een coördinator aan te stellen, volgens de regels die in heel Vlaanderen gelden. Hierbij laat men telkens een derde van de bevolking in aanmerking komen om te bepalen of men boven de 10.000 inwoners komt, omdat men in dat geval een voltijdse coördinator heeft, en anders een halftijdse coördinator. Die coördinatoren zullen de gemeenten echter enkel kunnen aanstellen op voorwaarde dat ze mee instappen in het decreet. Het is, zeker in Brussel, altijd een instapdecreet. Het zou voor heel Vlaanderen een instapdecreet worden, het is geen verplichting. Men kan dus slechts instappen op voorwaarde dat men een coördinator aanwerft en meewerkt aan een specifieke uitwerking voor de gemeente, ingebed in het hele plan dat mee door de VGC tot stand gebracht moet worden. U begrijpt dat het niet goed zou zijn als die cultuurbeleidsplannen met elkaar in botsing zouden komen.

Het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest wordt als één gebied aanzien. Voor dat gebied wordt een cultuurbeleidsplan opgesteld door de VGC. De afstemming tussen de verschillende gemeenten zal dan ook in dat plan staan, en in die zin is het dus niet meer relevant om bijkomende impulsen te geven voor intergemeentelijke samenwerking, omdat de samenwerking zich realiseert voor de negentien gemeenten samen.

In het cultuurbeleidsplan dat de VGC opstelt, kan en moet uiteraard rekening gehouden worden met de specifieke situatie van Brussel. Het systeem van beleidsplannen is er juist om rekening te kunnen houden met de plaatselijke realiteit van alle gemeenten, en inderdaad zelfs van de verschillende wijken. Als we het over wijken hebben, zouden we eigenlijk ook 40 in de plaats van 22 moeten zeggen, maar daar zijn we het over eens.

Nu wil ik wat zeggen over mijn zogenaamde ronde van Vlaanderen. Er werden diverse 'hearings' georganiseerd, verspreid over heel Vlaanderen. Hierop was iedereen uitgenodigd, dus ook de Brusselse gemeenschapscentra. Naar aanleiding hiervan kwamen vanuit Brussel een aantal reacties, waarmee rekening gehouden werd. Er werd een advies gevraagd aan de VGC over de bepalingen omtrent Brussel. Wij mochten een reactie ontvangen van de voorzitter van de VGC, de heer Delathouwer, die tevens bevoegd is voor Cultuur en Sport. Het ontwerp van decreet werd in samenwerking met de Vlaamse administratie opgemaakt, en tijdens het constante overleg werd hun visie geïmplementeerd. Ik denk dat ik dit nog niet officieel gezegd heb in de commissie, maar mijn kabinet vergadert niet meer zonder dat er iemand van de administratie aanwezig is. Wat cultuur betreft, verloopt de samenwerking tussen het kabinet en de administratie heel vlot.

Ik denk dat u verwijst naar de oorspronkelijke ronde die georganiseerd werd, maar vanuit Brussel weggevallen is, als ik me niet vergis was dat omwille van ziekte. We hebben op 23 april 2001 een gespreksavond gepland in Brussel. Ook vanavond is er een gespreksavond, maar daar gaat het over het sociaal-cultureel werk.

Het document waarover het hier gaat is een ontwerpontwerpontwerp van decreet, een internettekst, een discussietekst, een sneuveltekst. U noemt het een voorvoorvoorontwerp.

Dan wil ik het nu hebben over de gemeenschapscentra. Uiteraard vervullen de gemeenschapscentra in Brussel een zeer belangrijke rol, die we beiden zeer goed kennen. De Brusselse context is ook zeer bepalend voor hun werking. Het is dan ook onmogelijk om in het decreet zelf voor de verschillende grootsteden bepalingen in te schrijven die rekening houden met de specifieke situatie van die steden.

Daarom werd vanaf het begin gekozen om met de verschillende grootsteden convenants af te sluiten. In deze convenants zullen alle bepalingen in verband met infrastructuur, personeel, beheer en wer-

Anciaux

king van de cultuurcentra bepaald worden. Voor Brussel zal met andere woorden in de convenant rekening worden gehouden met de specifieke situatie van de gemeenschapscentra. De functies van onthaal, informatieverstrekking en communicatie kunnen hier ook in opgenomen worden en eventueel nog versterkt worden.

In het ontwerp van decreet dat zal worden voorgesteld aan het Vlaams Parlement staat niet langer dat het om één cultureel centrum gaat. Het huidige ontwerp heeft het net expliciet over de cultuurcentra van de centrumgemeenten in de grootstedelijke gebieden. Dat geeft aan dat er meerdere cultuurcentra kunnen zijn.

De gemeenschapscentra zullen ook een functie kunnen krijgen in het gemeentelijk cultuurbeleid. Daar staan de ontmoeting en de gemeenschapsopbouw voorop. Het nieuwe decreet doet dan ook niets af aan de huidige werking van de gemeenschapscentra. Integendeel, het feit dat de gemeenschapscentra die in Brussel hun nut en kwaliteit en invloed op de lokale bevolking al bewezen hebben, werd vertaald naar Vlaanderen.

De gemeenten die mee instappen in het decreet zullen naast het aanwerven van een cultuurcoördinator en het opmaken van een plan ook een gemeentelijke Nederlandstalige cultuurraad moeten oprichten. Ik denk dat dit een stevige stimulans kan geven, en dat daarmee de facto ook de link naar de bestaande gemeenschapscentra en gemeenschapsraden kan worden gelegd, waardoor er een officiële erkenning komt.

Ik wil opmerken dat, naast de subsidie die de Vlaamse Gemeenschap rechtstreeks verleent aan de gemeenschapscentra in Brussel via een dotatie aan de VGC, deze centra niet onaanzienlijke middelen ontvangen van de VGC. Die extra middelen van de VGC komen vanzelfsprekend ook in hoofdzaak van de Vlaamse Gemeenschap. De dotatie is, zoals u weet, met 300 miljoen frank toegenomen, en bedraagt momenteel – als ik me niet vergis – meer dan 830 miljoen frank. In de begroting 2001 van de VGC staan bij de directie Cultuur volgende bedragen opgenomen onder rubriek 525, 'gemeenschapscentra': 98,5 miljoen frank voor de gewone uitgaven personeel, 3,117 miljoen frank voor de gewone uitgaven werkingskosten en 31,5 miljoen frank voor de gewone uitgaven overdrachten. In het laatste geval gaat het om subsidies. In het totaal gaat het om 133,117 miljoen frank. Daarnaast ontvangen de centra nog subsidies van verschillende

andere diensten van de directie Cultuur van de VGC en van andere directies.

De investeringen vanwege de directie Gebouwen en Logistiek, die werden opgenomen in de begroting 2001, bedragen 26,5 miljoen frank voor energie- en onderhoudskosten voor de gemeenschapscentra, 69,4 miljoen frank voor aanpassingswerken aan de gemeenschapscentra, jeugdhuizen en bibliotheken en 5 miljoen frank voor buitengewoon onderhoud aan de gemeenschapscentra. U weet dat dit geld voor onderhoud ook rechtstreeks van de Vlaamse Gemeenschap komt. Indien de begroting het toeliet, zou ook voor Brussel kunnen worden gekozen voor een voluntaristisch beleid, maar men beweert dat de budgetten daarvoor niet altijd voorhanden zijn. Het is dan ook onmogelijk om dezelfde impulsen te geven aan de gemeenschapscentra als aan de centra in de Rand. Het bedrag van 95 miljoen frank voor de zes culturele centra van de Vlaamse Gemeenschap in de faciliteitengemeenten, betreft een subsidie die ad nominatim in de begroting is ingeschreven en rechtstreeks aan de VZW De Rand wordt toegekend.

Daarenboven worden de culturele centra in de Rand enkel gefinancierd door de Vlaamse Gemeenschap via VZW De Rand. Dat is een belangrijk verschil met de culturele centra in Brussel, die medegefinancierd worden door de VGC en de culturele centra in de Vlaamse gemeenten die medegefinancierd worden door de gemeentebesturen. In die optelsom zit een belangrijk deel van de dotatie die we aan de VGC toekennen. De hele dotatie, meer dan 800 miljoen frank, specifiek buiten de decreten, heeft in tegenstelling tot andere gemeenten alleen te maken met gemeenschapsmateries, met cultuur, onderwijs en welzijn. Voor andere gemeenten bestaat dat niet. In Gent bijvoorbeeld is er geen specifieke dotatie. Daar haalt men de gelden uit het gemeentefonds.

Het ontwerp van decreet houdt rekening met de huidige situatie. Het bedrag van 1,5 miljoen euro gaat uit van de subsidies die vandaag worden toegekend. In Gent is er op dit moment geen enkel gesubsidieerd cultureel centrum. De meer dan 60 miljoen frank is dan ook niet eenvoudig te delen door drie om het bedrag te kennen dat voor elke grootstad beschikbaar is. Op dit ogenblik is van de 1,5 miljoen euro voor culturele centra niets voor Gent bedoeld omdat er geen cultureel centrum is.

Mevrouw Brigitte Grouwels : U zult de heer Vandenbossche op ideeën brengen.

De heer Dany Vandenbossche : Gent is één groot cultureel centrum.

Minister Bert Anciaux : Gent is inderdaad één groot cultureel centrum dat ook via andere kanalen middelen krijgt. Gent is zonder twijfel op tal van terreinen een cultuurstad. Die 60 miljoen frank moet men dus niet door drie delen. In het ontwerp is bepaald dat er jaarlijks een aanpassing kan gebeuren in functie van de realiteit. Als men dat in Gent realiseert, kan er een budgetaanpassing komen vanuit de regering. Voor de culturele centra, ook in Brussel en Antwerpen, houdt dit een stijging in. In Antwerpen is er op dit ogenblik 16 miljoen frank voor de culturele centra. In Brussel is er iets meer dan 22 miljoen frank. Als men in Antwerpen kan stijgen tot 25 à 30 miljoen frank, en in Brussel minimaal tot 30 miljoen frank, dan is er een reële stijging. In het ontwerp van decreet is trouwens bepaald dat het totale subsidiebedrag voor de grootstedelijke gebieden jaarlijks kan worden aangepast, naargelang de zich wijzigende toestand in Gent, Antwerpen en Brussel.

In dit hele verhaal moeten we ook de bibliotheek-situatie bekijken. In Brussel is er op dit ogenblik een subsidie van 20,4 miljoen frank voor de hoofdstedelijke bibliotheek. Daar wil men een streekgericht bibliotheekplatform maken. Er is in een verdubbeling van de subsidie voorzien naar 40 miljoen frank. De verschillende erkende POB's kennen in ons ontwerp allemaal een stijging. Voor Brusselstad verhoogt de werkingssubsidie van 7,5 naar 9,7 miljoen frank. In Etterbeek zou er een stijging van de werkingmiddelen zijn van 1,5 naar 2,9 miljoen frank. Als men die allemaal optelt, betekent dat toch wel een aanzienlijke impuls in het cultuurbeleid van Brussel, en zeker niet minder dan in de rest van Vlaanderen. We hanteren ook overall, zoals we in het regeerakkoord waren overeengekomen, de norm van 300.000 inwoners. Voor Brussel hanteren we diezelfde norm.

De basisportefeuille voor de Brusselse gemeenten zal in elk geval hoger liggen dan voordien. Ik ben ervan overtuigd dat dit al een belangrijke verhoging van de middelen betekent. Uiteraard kan er altijd geopperd worden dat de middelen voor cultuur te laag liggen, maar dat is een beleidskeuze van de Vlaamse regering. In de Vlaamse regering heb ik de collega's zonder problemen kunnen overtuigen, mede dankzij deze commissie en de collega's van de meerderheid, van het belang van cultuur in de opbouw van onze samenleving. Dit decreet over lokaal cultuurbeleid is voor mij een van de sleuteldecreten. Het zal een immense impuls geven aan lokale initiatieven en afstappen van de

te centralistische visie van Vlaanderen over cultuur.

De voorzitter : Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Dank u, mijnheer de minister, voor uw concreet antwoord en voor de nieuwe lijnen die in de regelgevende teksten tot uiting zullen komen. Dit decreet kan een hefboom zijn voor de Brusselse gemeenten om eindelijk een nederlandstalig cultuurbeleid te voeren en om een nederlandstalige gemeentelijke cultuurraad op te richten.

Minister Bert Anciaux : Men zou kunnen zeggen dat die reeds bestaat. Men moet ze dan wel officieel erkennen als raad van de gemeente.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Ik denk niet dat er veel gemeenten zijn waar dat bestaat. Die impuls is in ieder geval een belangrijke wending. U hebt ook heel wat cijfers gegeven over de manier waarop een en ander financieel ondersteund zal worden. Ik wil er toch op wijzen dat tot nog toe de gemeenten weinig of niets hebben gedaan voor de nederlandstalige cultuur, veeleer niets dan iets. De 300 miljoen frank die er komt, dient om een deficit van het VGC te vermijden. Het VGC heeft nog maar weinig speling in de toekomst. In Vlaanderen zijn het niet alleen de gemeenten die een actief beleid voeren, maar ook de provincies. Dit speelt niet in Brussel. Het verheugt me ten zeerste dat de provincie Vlaams-Brabant een heel actieve rol speelt in de Rand.

De informatie die u geeft over de bibliotheken is heel interessant. Ik hoop dat er ruimte is om nieuwe bibliotheken op te richten, want niet alle Brusselse gemeenten beschikken over nederlandstalige bibliotheken. Dat is sinds jaren een van de pijnpunten omdat men hiervoor op een njet is gestoten. In bepaalde gemeentebesturen is er een mentaliteitswijziging aan het groeien. Ik hoop dat als er nieuwe initiatieven zijn, die ondersteund kunnen worden.

Mijnheer de minister, kunt u wat preciezer zijn over de timing van dit ontwerp van decreet ? Ik neem dat het nog naar de Raad van State moet. Wanneer verwacht u dat het dossier in het parlement op tafel zal liggen ?

U hebt gezegd dat u voor Brussel met een doelpubliek van 300.000 mensen rekening zult houden. Hoe zult u dat doen voor het gemeentelijk beleid ? Neemt u een derde van de bevolking om te bepa-

Grouwels

len of het om een gemeente met meer of minder dan 10.000 inwoners gaat ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Voor de bibliotheken voorzag het huidig decreet in de mogelijkheid dat de Brusselse gemeenten instapten. We kunnen hen niet verplichten. Door de basisbibliotheken te versterken hopen we dat de Brusselse gemeenten, waar dat nog niet gebeurd is, ook mee zullen instappen.

Het is nog steeds mogelijk om de bespreking en de stemming van het ontwerp van decreet in het parlement voor het reces te houden. Dat vereist dat er snel moet worden gehandeld zodat lokaal alles grondig kan worden voorbereid. Als de Raad van State zegt een maand nodig te hebben, is dat in de praktijk minimum anderhalve maand, en dat moeten we incalculeren.

In het ontwerp hebben wij bepaald dat gemeenten met minder dan 10.000 inwoners een halftijds cultuurcoördinator kunnen aanstellen. Er kan met een aantal gemeenten samengewerkt worden. In gemeenten met meer dan 10.000 inwoners gaat het om een voltijds cultuurcoördinator. We berekenen dat op basis van een derde van het bevolkingsaantal. Samen is dat ongeveer 300.000. In Brussel gaat het over twee of drie gemeenten die een halftijds cultuurcoördinator kunnen aanstellen. De 40 frank per inwoner maken we aan de Vlaamse Gemeenschapcommissie over. Een aantal middelen kunnen we verschuiven naar de plaatsen waar de nood het hoogst is. Die 40 frank per inwoner moet niet alleen in functie van een derde van Brussel-stad gespendeerd worden. Het zou kunnen dat we voor een aantal gemeenten een derde van de bevolking als norm hanteren voor het toekennen van subsidies. Dat is een aangelegenheid die tot de bevoegdheid van Vlaamse Gemeenschapcommissie behoort.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *De heer Jos Stassen treedt als voorzitter op.*

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de overlegstructuren tussen de departementen Onderwijs en Cultuur inzake kunstonderwijs

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vandenbossche tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de overlegstructuren tussen de departementen Onderwijs en Cultuur inzake kunstonderwijs.

De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag is een gevolg van het debat over de viering van 250 jaar Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Gent. Bij die viering zijn een aantal dingen misgelopen. In de krant viel achteraf te lezen : 'Leraars Academie ontdekken dat ze 250 jaar bestaan.' De problemen hadden te maken met de interne structuur van de Academie. Ik wil de bekwaamheid van de heer Ubben, het departementshoofd, echter helemaal niet in twijfel trekken.

De Academie in Gent is de oudste van het land. Haar 250-jarig bestaan is een bijzondere gebeurtenis. Het is een probleem als zo'n viering misgaat. Ik heb sterk de indruk dat ze momenteel in mineur verloopt. Dankzij de huidige ploeg zijn er toch een aantal maatregelen getroffen om de viering luister bij te zetten. De heer Van Robbaeys werd aangesteld als curator. Hij organiseerde reeds verschillende tentoonstellingen.

Tijdens het debat over de Gentse Academie werd ik aangesproken door mensen van de Anderlechtse Academie voor Beeldende Kunsten, die dertig jaar bestaat. Ook zij hebben een feestelijk programma uitgewerkt. Het spreekt voor zich dat dit kleinschaliger is dan dat van Gent, onder meer omwille van het historisch belang van de Gentse Academie. Haar leraars en kunstenaars waren niet de minsten. De Academie heeft een leidende rol gespeeld in de Vlaamse beeldende kunst. Hoe is het mogelijk dat aan haar 250-jarig bestaan zo weinig aandacht wordt besteed ? Is het departement Cultuur op de een of andere manier betrokken bij de vieringen van de kunstacademies in Gent en Anderlecht ? Worden deze vieringen financieel gesteund ?

Vandenbossche

Mijn tweede vraag betreft de Vlaamse filmopleidingen. Enige tijd geleden vroeg de filmsector om meer geld. Bij die gelegenheid wees ze ook op de grote problemen met de filmopleidingen en de noodzaak van meer overleg. Ik weet hoe moeilijk overleg tussen de onderwijs- en de kunstwereld is. Iedereen verschanst zich het liefst op zijn eigen terrein, hoewel in die situatie de voorbije jaren toch enige verandering is gekomen. In de kunstensector wordt veel gepraat over de bestaande opleidingen en de toekomstmogelijkheden van de studenten. Wordt er structureel overleg gevoerd tussen het departement Onderwijs en de culturele sector over de talrijke kunstopleidingen ?

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Het zou inderdaad nuttig zijn om met onze collega's van de commissie voor Onderwijs te discussiëren over de kunstopleidingen. Ik zal dat in de commissie voor Onderwijs voorstellen.

De voorzitter : We zullen hierover contact opnemen met de commissie voor Onderwijs. Eventueel kunnen we omtrent dit onderwerp een hoorzitting organiseren.

De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : De mensen van de Anderlechtse Academie stelden voor dat de commissie voor Cultuur eens een bezoek zou brengen aan hun school. Ik sta daar helemaal achter, maar als we deze dertig jaar oude Academie bezoeken, moeten we natuurlijk ook naar Gent gaan.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, collega's, een gezamenlijke vergadering van de commissies voor Cultuur en Onderwijs lijkt mij een uitstekend idee, dat van de werkbezoeken eveneens.

De administratie Cultuur heeft geen subsidie-aanvraag ontvangen van de vermelde vieringen.

Overigens ben ik zelf nog student geweest aan de Anderlechtse Academie voor Beeldende Kunsten. Het uitblijven van een subsidie-aanvraag is niet zo vreemd. Gewoonlijk worden geen subsidies toegekend voor wedstrijden, prijsvragen, vieringen enzovoort. Persoonlijk vind ik echter wel dat er iets

moet kunnen worden gedaan voor een schitterend project in verband met een 30- of 250-jarig bestaan. Er zijn tegenwoordig mogelijkheden om voor dergelijke initiatieven subsidies aan te vragen. Ik heb vernomen dat men van plan is om voor Anderlecht een dossier in te dienen bij het departement Brusselse Aangelegenheden.

Wat betreft de vraag over het kunstonderwijs kan ik u verzekeren dat er wel degelijk overleg bestaat tussen de departementen Onderwijs en Cultuur. Het departement Onderwijs en het departement Cultuur delen het uitgangspunt dat cultuur een centraal gegeven is in de ontwikkeling van individu en samenleving. Ik vind de samenwerking met Onderwijs cruciaal om kinderen, jongeren en volwassenen de kans te geven in contact te komen met diverse vormen van cultuur. Daarom wordt er gewerkt aan een convenant tussen de ministers van Cultuur en Onderwijs. Over de inhoud daarvan wordt momenteel overleg gepleegd.

Ik ben een voorstander van samenwerking op alle gebieden waarvoor Onderwijs en Cultuur een gezamenlijke verantwoordelijkheid hebben. Het gaat om de volgende gebieden : cultuur op school – in het reguliere onderwijs -, cultuur in de vrije tijd – in het deeltijds kunstonderwijs – en de professionele cultuurbesteding in het hoger kunstonderwijs. Het departement Cultuur pleit ervoor dat beide ministers er zich toe verbinden op deze drie terreinen in het vervolg nauwer samen te werken. Het convenant zou in september 2001 moeten worden afgesloten en zal deze samenwerking regelen.

De concrete invulling van die samenwerking kan uiteraard gefaseerd verlopen. In de gesprekken tussen de departementen Onderwijs en Cultuur wordt de wenselijkheid en de haalbaarheid van deze globale aanpak nagegaan. Het departement Cultuur is hier in ieder geval voorstander van, terwijl het departement Onderwijs eerder een pragmatische aanpak per deeldomein bepleit. Een structurele samenwerking op de drie deeldomeinen, namelijk het reguliere onderwijs, het deeltijds kunstonderwijs en het hoger kunstonderwijs, zal mijns inziens sowieso een meerwaarde inhouden.

Het gaat echter om drie belangrijke en heel uiteenlopende domeinen. De violen gelijkstemmen vergt daarom veel overleg en tijd. Van mijn kant is alvast alle goodwill aanwezig. Een mogelijk idee voor deze structurele samenwerking is het uitbouwen van een steunpunt Cultuur en Onderwijs. Vanuit het departement Onderwijs wordt vooral het behoud en de versterking van de Canon Cultuurcel bepleit. Minister Vanderpoorten is momenteel

Anciaux

bezig met het versterken van deze Canon Cultuurcel. Vanuit Cultuur wordt veeleer een intense en structurele samenwerking bepleit. Het staat buiten kijf dat de Canon Cultuurcel hierin een belangrijke rol speelt, die in de toekomst nog versterkt moet worden. We willen heel het departement hierbij betrekken.

Mijnheer Vandenbossche, er wordt heel wat overleg gepleegd met de minister van Onderwijs. We bespreken samenwerkingsvormen die voor beiden haalbaar en wenselijk zijn. Het kunstonderwijs maakt daar inherent deel van uit. Ik hoef u geen fabeltjes wijs te maken. Ik denk dat we tot resultaten zullen komen, hoewel ik gedacht had dat het sneller kon gaan. Dat heeft ook te maken met mijn gebrek aan kennis van het departement Onderwijs.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik wou nog zeggen dat er vanuit de Academie wellicht geen subsidieaanvragen ingediend werden. Dat zal kloppen met de realiteit. Ik zeg alleen maar wat de mensen van de academie mij vertelden, namelijk dat ze geen ondersteuning kregen voor de projecten van het departement Onderwijs voor de viering van het 250-jarige bestaan.

U weet dat de samenwerking tussen kunstenaars en administratie niet altijd zo doorzichtig is als wij wel denken. Er zou geen ondersteuning geweest zijn vanuit onderwijs. Zoals ik al zei heeft men daar de voorbije jaren wel een beetje mee getalmd. Het is slechts sinds de nieuwe ploeg in de Academie aan het bewind gekomen is dat er wat vooruitgang werd geboekt met de viering van het 250-jarige bestaan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de opvolging van het advies van de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding bij het uitvoeringsbesluit van het amateurkunstendecreet

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Hecke tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de opvolging van het advies van de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding bij het uitvoeringsbesluit van het amateurkunstendecreet.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijn vraag betreft dus het adviesorgaan en de minister. Ik zal ze plaatsen in het besluit met betrekking tot de uitvoering van de amateurkunsten, dat voor advies werd voorgelegd aan de raad voor Volksontwikkeling. Mijnheer de minister, ik hoop dat het uit overtuiging en niet uit decretale verplichting was dat het advies gevraagd werd.

In dat advies staan drie fundamentele opmerkingen. De eerste gaat over de problematiek van de beroepsmogelijkheden binnen het decreet en binnen de uitvoering. Een tweede opmerking gaat over de manier van omgaan met kwalitatieve normen, wat toch een totaal nieuwe invulling van controle is in vergelijking met de vroegere kwantitatieve normen. Een derde fundamentele opmerking ging over het feit dat er toch wel een vrij eenzijdige zware bevoegdheid lag bij de overheid om regels op te leggen voor planning en inhoud. Daarnaast waren er nog een aantal punctuele opmerkingen.

In de commissie zei u dat het uitvoeringsbesluit om redenen van urgentie niet naar de Raad van State is gegaan. Dat is geen probleem, want de urgentie was wel degelijk aanwezig. U hebt ook zeer correct onze vraag opgevolgd om het uitvoeringsbesluit mee te delen, wat me natuurlijk in staat stelde om te controleren wat u met het advies gedaan had.

Ik zag dat u het besluit netjes aan de vier punctuele opmerkingen aangepast hebt. Ik wil toch van de gelegenheid gebruikmaken om eens na te gaan op welke manier uw beleid vandaag omgaat met wat ik 'de bestaande gestructureerde decretaal verankerde adviesorganen' zou noemen. Het klinkt misschien nogal oubollig, en dat is waarschijnlijk ook de reden waarom u hiermee soms wat problemen hebt. Ik waardeer wel de inspanningen die gedaan worden voor ruime informatie en inspraak inzake visieteksten en wat ik daarnet benoemde als 'voorvoorontwerpen' van decreten, zelfs van uitvoeringsbesluiten.

Ik heb toch wel wat problemen met de manier waarop men met de decretaal verankerde advies-

Van Hecke

organen omgaat. Ik weet dat er, ook omwille van urgentie, waarschijnlijk geen mogelijkheid meer was om aanpassingen te maken in verband met die fundamentele opmerkingen. Zelf heb ik in een ander leven van beleidsverantwoordelijkheid met heel veel adviesorganen gewerkt, en ik denk dat het belangrijk is dat men in dialoog treedt met een belangrijke vertegenwoordiging uit het veld, zeker als het over belangrijke nieuwe sturingen gaat. Ik denk aan het omgaan met de kwalitatieve normen ten opzichte van de kwantitatieve normen, en aan de problematiek van de bevoegdheden die de overheid heeft om zonder inspraak thema's op te leggen. Als men dergelijke fundamentele opmerkingen krijgt, moet men ofwel verantwoorden waarom er werd bijgestuurd, ofwel moet men in dialoog treden over de richting die men uitgaat. Ik vind dat die adviesorganen erkenning en waardering verdienen, zolang ze nog bestaan in de huidige vorm. Het is mijn ervaring dat men toch poogt om op een ernstige manier de documenten te lezen, te beoordelen en adviezen hierover te formuleren. Ik had vragen bij de vaststelling dat men er geen gevolg aan gaf, afgezien van de reden waarom dat niet gebeurde. Ik weet wel dat een advies een advies blijft, daar heb ik geen enkel probleem mee. Maar ik vraag dus wat er gebeurde met die drie fundamentele opmerkingen.

De voorzitter : Ik wil zelf van deze vraag gebruik maken om een bijkomende vraag te stellen, die gedeeltelijk los staat van de problematiek die mevrouw Van Hecke aangekaart heeft. Als ik goed ingelicht ben, zijn er met de uitvoering van het decreet wat problemen met het opnieuw samenstellen van de nieuwe federaties. U kunt daar vandaag misschien niet op antwoorden, maar het zou toch nuttig zijn om binnenkort eens een overzicht te krijgen, een situatieschets van de manier waarop de implementatie van het decreet op het terrein gebeurt. We zouden dat moeten opvolgen, want het gaat om een belangrijk decreet.

Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Dank u, mijnheer de voorzitter. Wat dat laatste betreft, ben ik zeker bereid een overzicht geven. Vaak gaat het hier echter om menselijke problemen. Over het algemeen verloopt de uitvoering vrij vlot.

Op de vraag van mevrouw Van Hecke zou ik een kort antwoord kunnen geven. De Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding formuleerde slechts een aantal opmerkingen in haar advies over

het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse regering van het decreet betreffende de amateurkunsten. Een aantal opmerkingen waren van algemene aard, en raakten op geen enkele wijze aan de concrete uitvoering van het decreet op de amateurkunsten. Deze opmerkingen waren van filosofische aard. Er werden echter ook enkele functionele en normatieve opmerkingen geformuleerd, en die werden inderdaad in de tekst van het uitvoeringsbesluit verwerkt.

Ik zou me hiertoe kunnen beperken, maar daarvoor vind ik de vraag te waardevol. Ik ga me niet uitspreken over de manier waarop het advies tot stand gekomen is, want daarin moeten we ook eerlijk zijn. Een aantal van die opmerkingen werd als inleiding geformuleerd op het moment dat de mensen die het advies voorbereid hadden, zelf niet op de Raad aanwezig waren. Maar dat wist u ook. Ik doe geen afbreuk aan de waardevolheid van de opmerkingen die vooral uit hoofde van de voorzitter geformuleerd werden, als een inleiding, als een filosofische bedenking. Het ging onder andere over het particuliere ten opzichte van het overheidsinitiatief en de te grote rol van het overheidsinitiatief. Daar zal ik nu niet op ingaan, wel op de vraag wat we met hun advies doen.

Het is absoluut niet zo dat ik geen rekening wil houden met die formele adviesorganen, integendeel. Ik denk wel dat ik er nog niet voldoende in geslaagd ben om in dialoog te treden. Dit komt ook omdat ik ervan overtuigd ben dat we over de bestaande adviesorganen in 2001 een stevig debat moeten voeren. De adviesorganen moeten meer aangepast worden aan de actualiteit en moeten meer werkbaar gemaakt worden. Het is de bedoeling dat men niet enkel een tekst krijgt waar men al dan niet rekening mee houdt, we moeten daadwerkelijk in dialoog treden. Ik denk daarom dat we tot één Raad voor Cultuur moeten komen, waarin daadwerkelijk heel uitdrukkelijk en heel vaak in overleg getreden kan worden, niet alleen over de punctuele adviezen die men vraagt, maar ook over het beleid in het algemeen. We moeten in de toekomst dan maar eens nadenken over de samenstelling van die Raad.

Nu is het vaak zo dat de Raad een advies formuleert dat door de commissie voorbereid werd. Daardoor slagen we er te weinig in om een algemene cultuurvisie te ontwikkelen waarbij men de opsplitsing binnen de sector overstijgt. Dit debat wil ik heel graag met jullie aangaan. Dat is ook gepland voor dit jaar. Naast de adviezen moeten we ook eens nadenken over het degelijk functioneren van beoordelingscommissies. Deze moeten altijd

Anciaux

professioneel onderbouwd zijn. Het moet ook zo gebeuren dat men die opdeling gemakkelijk kan overstijgen. Om zo'n algemene solidariteit in de sector tot stand te brengen, zijn uiteraard bijkomende middelen nodig. Nu redeneert men immers nog te vaak in de trant van: 'Elke frank die niet ergens anders naartoe gaat, kan misschien naar ons komen.'

Ik wil een open debat voeren. Men mag de adviezen niet beschouwen als een obligaats nummertje. Ze moeten de aanzet vormen tot een permanente dialoog. Via een vorm van samenwerking tussen de grote sectoren moet de relatie tussen de verschillende steunpunten en de administratie verduidelijkt worden. De rol van de administratie zelf moet trouwens ook herberekenen worden. Daarnaast moet de federatie van steunpunten in staat zijn om de sectorale adviezen mee te vertalen.

Het is een moeilijke oefening, maar ik beschouw het zeker niet als een obligaats nummertje. Hoe dan ook zullen er nog hervormingen moeten plaatsvinden, opdat die dialoog beter tot stand kan komen. Vanuit dat standpunt bekeken, kunnen die algemene, filosofische bedenkingen – die niet specifiek betrekking hebben op de uitvoering van het amateurkunstendecreet – de aanleiding vormen tot een ruimer debat.

Het kan trouwens ook gevaarlijk zijn om zich alleen maar rechtstreeks tot het ruime publiek te richten. Het moet allebei kunnen. Iedereen moet uiteraard inspraak krijgen, maar men moet opletten dat men geen verdeel-en-heerspolitiek tot stand brengt. Als iedereen zijn zegje doet, kan men nooit tot een duidelijke visie komen. Een echte adviesraad moet beschouwd worden als partner van het beleid. Zo'n adviesraad moet de sector overstijgen, en eigenlijk ook als vertegenwoordiger van de bevolking optreden. Dat is essentieel.

Ik ben dan ook bereid om een constructief gesprek te voeren over de vraag hoe we dat op een betere manier tot stand kunnen brengen. Ik geef grif toe dat ik daar voorlopig nog niet echt helemaal in geslaagd ben.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de minister, ik ben tevreden over de teneur van uw antwoord. De Raad voor Volksontwikkeling – maar ook binnen een aantal andere adviesraden – is immers

enigszins ontgoocheld over wat er met adviezen gebeurt. Daarom is het inderdaad belangrijk dat er een positief signaal wordt gegeven.

In dit specifieke geval ging het zeker niet om een sectoraal advies vanuit de commissie Amateurkunsten. Het advies oversteeg de sector. Het ging uiteraard over het voorliggende besluit. Het ging echter ook veel verder. Het stelde immers de praktische uitvoering van de beleidslijnen rond kwaliteitszorg in vraag, meer bepaald met betrekking tot de toepasselijkheid ervan in de praktijk. In die zin waren het geen filosofische maar toch wel heel belangrijke opmerkingen.

Mijnheer de minister, als besluit noteer ik dat men in afwachting van een herstructurering van de adviesorganen de dialoog met de huidige adviesorganen openhoudt. Ik dank u voor uw antwoord.

De voorzitter : Ik wil hier tot slot nog het volgende aan toevoegen. Als mensen teksten lezen van dingen die op komst zijn, zijn ze nogal snel geneigd om ervan uit te gaan dat dit de definitieve versie is. Blijkbaar is het nog niet de gewoonte om zulke dingen als discussietekst aan te nemen. Dit is daar een goed voorbeeld van. Het beleid moet daar rekening mee houden. Men moet dus duidelijk maken dat het maar om een discussietekst gaat. De manier waarop mensen daarmee omgaan, is soms nogal problematisch. Het omgaan met de nieuwe beleidscultuur is dus inderdaad niet vanzelfsprekend. Het is bijgevolg zeer terecht dat de minister daar voorzichtig mee te werk gaat.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de opdrachtsbepaling van het op te richten Planbureau voor de culturele sector

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Hecke tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de opdrachtsbepaling van het op te richten Planbureau voor de culturele sector.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de minister, in de kranten heb ik enkele artikelen gelezen waarin de plannen werden ontvouwd in verband met de oprichting van een Planbureau voor de culturele sector. Zo heb ik onder andere gelezen dat dit Planbureau 'een soort vergelijkbare databank moet worden voor Vlaanderen, waarin alle gegevens met betrekking tot de cultuur verzameld worden'.

In de communicatie over dat nieuwe initiatief wordt verwezen naar de in de vorige legislatuur opgerichte Cel voor Cultuurbeleid binnen de administratie Cultuur. In het perscommuniqué dat toen werd vrijgegeven, stond wat de opdracht was van die Cel voor Cultuurbeleid. Ik lees even voor : 'Instaan voor verwerven en verwerken van relevante informatie voor de coördinatie en wetenschappelijke ondersteuning van beleidsvoorbereidend werk. Het bijhouden van basisgegevens en het ontwerpen van methodes voor beleidsgerichte analyses. Het leveren van een gefundeerde bijdrage tot een integraal cultuurbeleid door in te spelen op de visieontwikkeling van de Raad voor Cultuur. Een sterke dienstverlening ten aanzien van de Raden is vereist.'

De omschrijving van de taak van het Planbureau, zoals het in de verschillende persartikelen naar voren kwam, is mijns inziens veeleer verwarrend te noemen. Zo heb ik onder meer gelezen dat het zou gaan om een mogelijk extern agentschap dat de minister zal helpen bij het realiseren van diens geïntegreerd cultuurbeleid. Het wordt nog iets waziger aangezien er ook sprake van is dat het bureau zou worden bijgestaan door een interuniversitair steunbureau dat op zijn beurt het Planbureau zal bijstaan in het realiseren van beleidsvoorbereidend onderzoek, onder meer in de sectoren media, vrije tijd, jeugdwerk en volksontwikkeling.

De verhouding tussen de verschillende actoren in die communicatie wordt in het midden gelaten. De Cel Beleidsvoorbereidend Werk, dus de huidige Cel voor Cultuurbeleid, moet in de toekomst worden opgenomen in een 'Cultureel Planbureau'. De precieze naam van de instelling staat nog niet vast. Of dat Planbureau deel zal uitmaken van de Vlaamse administratie is evenmin bepaald. Ook dat heb ik kunnen lezen in de pers.

De verwijzing naar het Nederlandse voorbeeld gaat – voorzover ik kennis heb kunnen nemen van hun opdracht en werking – moeilijk op. Het domein waarop daar onderzoek wordt gedaan, is immers veel ruimer. Het bestrijkt ook terreinen als gezondheidszorg en sociale zekerheid. Uit dat geheel van gegevens wordt vanuit een signalerende

functie tweejaarlijks een overzicht geboden van de recente maatschappelijke ontwikkelingen.

Mijnheer de minister, we hebben uiteraard geen probleem met het initiatief. U zult zich wel herinneren dat we bij de voorstelling van uw Vlaams Jeugdwerkbeleidsplan de nadruk hebben gelegd op de noodzaak aan voorstudie om over kwantitatieve en kwalitatieve gegevens te beschikken. Op die manier is het mogelijk de uitgangspunten te staven, wars van de intuïtieve perceptie. Daar hebben we dus geen enkel probleem mee, maar toch zouden we graag enkele verduidelijkingen krijgen bij het project.

Daarmee kom ik dan tot mijn concrete vragen. Blijft de Cel voor Cultuurbeleid, die in de vorige legislatuur werd opgericht, voortwerken naast het toekomstige 'Cultureel Planbureau' ? Zo neen, wie zal er dan instaan voor de wetenschappelijke ondersteuning van de Raad voor Cultuur ? Dat behoorde oorspronkelijk immers tot de opdracht van die Cel voor Cultuurbeleid. In de opdrachtsbepaling van het nieuwe Planbureau wordt een ruime doch geen volledige interpretatie gegeven van cultuur. Er is bijvoorbeeld geen link met sport, toerisme en kunstonderwijs. Wat is uw mening daarover ? Ten slotte, wat zal de rol zijn van het Cultureel Planbureau bij alle lopende en eventuele nieuwe onderzoeksopdrachten waarvan u ons in een vorige commissievergadering een overzicht hebt gegeven ?

De voorzitter : De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het is een uitstekend idee om een Planbureau naar Nederlands voorbeeld tot stand te brengen, maar het Sociaal en Cultureel Planbureau van Nederland heeft natuurlijk een zeer brede opdracht. Het doet onderzoek naar ontwikkelingen op het terrein van arbeid, inkomen, gezondheid, onderwijs, sociale zekerheid, huisvesting, cultuur, tijdsbesteding en opvattingen. Ook de effecten van het overheidsbeleid komen daarbij aan de orde.

Belangrijk is vooral dat het Sociaal en Cultureel Planbureau rapporteert aan de regering én aan de Eerste en Tweede Kamer. De wetenschappers van dat instituut zijn uiteraard betrokken bij heel wat wetenschappelijke studies en congressen. Het Sociaal en Cultureel Planbureau is dus een heel belangrijk instrument in Nederland, op meerdere terreinen dan alleen maar op het gebied van cultuur. Ik sta dus zeker achter het idee om zo'n Planbureau

Vandenbossche

tot stand te brengen. Mijn vraag is echter binnen welke tijdsspanne men zoiets denkt te kunnen realiseren en hoever men er momenteel mee staat.

De voorzitter : Ik heb zelf ook nog een vraag. Ik verwijs daarvoor naar alle informatie die wordt gegeven in verband met volksontwikkeling. Als men die gegevens goed zou analyseren, zou men daaruit informatie kunnen distilleren over welke mensen eraan deelnemen, over hoeveel mensen het gaat, enzovoort.

Er is dus al een schat aan gegevens, maar er gebeurt relatief weinig mee. We hebben hetzelfde meegemaakt in verband met de podiumkunsten. Misschien zou het dus beter zijn om de gegevens waarover we nu beschikken, op een goede manier te verzamelen, te rubriceren en hapklaar te maken. In tweede instantie kan men dan denken aan iets als een Planbureau.

Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik dank mevrouw Van Hecke voor het stellen van deze vraag. Met de term 'cultureel planbureau' wilde ik een terrein zichtbaar maken waar een aanzet wordt gegeven tot het vinden van snelle oplossingen om de hervormingen van het cultuurbeleid en de algemene hervormingen van de Vlaamse administratie unisono tot een goed einde te brengen. Hoe merkwaardig het ook klinkt, als minister hunker ik naar een databank die de idee van vergelijkbaarheid introduceert en naar inzichten die uit vergelijking kunnen volgen.

Een van de grootste verrassingen bij mijn aantreden als minister was dat ik een cultuurveld aantrof waarover ik ofwel geen gegevens kon krijgen ofwel onvoldoende of onvergelykbare. Op de meest eenvoudige vragen, zoals over de statuten en het aantal werknemers in de gesubsidieerde sector, kon ik zelfs bij benadering geen overzicht krijgen. Soms vroeg ik me met grote verwondering af hoe de vorige ministers erin geslaagd zijn om een beleid te voeren. Inzake gegevensinzameling, situatiebeschrijving, beleidsgericht onderzoek en beleidsevaluatie voor cultuur beschikken we in Vlaanderen over zeer weinig materiaal, weinig expertise en vooral weinig organisatie.

Een planbureau naar Nederlands model is echter ondenkbaar, en niet enkel omdat onze middelen slechts een fractie van de Nederlandse bedragen. Om ooit tot een vergelijkbare werking te komen,

zie ik meer in een expertisenetwerk waarbij de achterstand geleidelijk wordt ingelopen. Hierbij zouden de verschillende actoren deeltaken op zich nemen. Ik zie daarin vijf domeinen. Het eerste is de toekomstige kernadministratie, waarvan de cel voor cultuurbeleid deel zal uitmaken. Deze cel blijft dus actief als deel van een groter geheel, met name de kernadministratie. Ten tweede zie ik de toekomstige beleidsuitvoerende administratie, waar gegevensverzameling, evaluatie en dus ook aanzet van beleidsvoorbereiding belangrijke componenten blijven. Ten derde zal het interuniversitair steunpunt voor cultuurbeleidsvoorbereidend onderzoek worden opgericht. Dit heeft drie taken : de creatie van langetermijnreeksen met basisgegevens, de methodologische vooral statistische ondersteuning van de administratie en korte, gerichte opdrachten. Ten vierde zie ik het netwerk van sectorale steunpunten die internationale sectorale informatie verzamelen en lokale sectorale gegevens verwerken. Ten vijfde is er het op te richten centrum voor cultuurcommunicatie en de cultuurdatabank daarvan.

Ideëel treed ik de wens naar een nog verdere verruiming van het cultuurbegrip bij. In mijn beleidsnota pleitte ik zelfs voor negen ministers van Cultuur. In de praktijk houdt een minister zich aan zijn bevoegdheden, en bouwt hij initiatieven uit. Ik ga er echter van uit dat een netwerk, zoals hoger geschetst, wel degelijk optimale verbanden voor cultuur zal zoeken in het breder maatschappelijk kader dat ik erg belangrijk vind. Als we een operationeel systeem van dataverwerking en reflectie hebben, zal ook de link worden gelegd met de andere domeinen die de vraag vermeldt.

De onderzoeksopdrachten worden dus niet enkel gebundeld in een interuniversitair steunpunt, zoals voor al het beleidsvoorbereidend onderzoek het geval is. Het zal ook worden geïntegreerd in een breder kader dat alle functies van een planbureau dient waar te maken. Het lopende onderzoek blijft wellicht noodgedwongen ad hoc, het nieuwe hopelijk niet meer.

In het kader van de reorganisatie van de administratie en een ordening binnen het cultureel landschap moet het kerndepartement de beleidsvoorbereiding doen. De beheerscel daarbinnen is een essentieel onderdeel. Het netwerk zal in functie moeten staan van het kerndepartement. Het is niet zo vanzelfsprekend om een vergelijking te maken. De plannen die we krijgen kunnen wel getoetst worden, maar concrete vergelijkbare gegevens ontbreken. Ik denk daarbij aan de verloning in een bepaalde sector of in verschillende sectoren. Moeten

Anciaux

we het bijkomend half miljard frank voor de podiumkunsten gebruiken voor een betere verloning? Dat soort van zaken zou men op voorhand moeten weten, wat nu niet het geval is.

Ik heb zelf berekeningen zitten maken over de structurele achterstand die de podiumkunsten hebben opgelopen door CAO-verplichtingen uit het verleden. Ik kwam zelf tot een bedrag van 150 miljoen frank per jaar. Dat heeft uiteraard een rol gespeeld in het debat over de stijging met 0,5 miljard frank. Misschien heb ik fouten gemaakt in mijn berekening. Het is echter schrijnend dat er geen essentiële gegevens beschikbaar zijn.

Dan hebben we het nog niet eens over het sociaal-cultureel planbureau. Het huidige is een economisch planbureau. Verschillende fracties vragen al lang dat het parlement, en zelfs fracties, rechtstreeks een beroep zouden kunnen doen op het planbureau. Daarom is er ook een planbureau nodig dat niet enkel gericht is op de actieve welvaartsstaat. Het sociaal-cultureel planbureau in Nederland vervult die rol. Het netwerk moet wel gelinkt worden aan het kerndepartement en aan de cel voor cultuurbeleid. Zo niet, krijgen we opnieuw een versnippering van gegevens.

U had nog een vraag over de timing. Met het interuniversitair steunpunt brengen we ook gedeeltelijk ordening in de ad-hocpolitiek die wordt gevoerd rond wetenschappelijk onderzoek. Elke universiteit wil aan bod komen. Eigenlijk willen we liever komen tot één kenniscentrum dat aanvaard wordt door alle universiteiten en de andere partners. Het belangrijkste is dat we gegevens kunnen vergelijken. Als elke universiteit onderzoek voert vanuit een eigen invalshoek, dan krijgen we verschillende resultaten. We moeten de beste mensen samenzetten om het mogelijk te maken gegevens te vergelijken. Op die manier zal het overheidsgeld ook beter worden besteed. Dat centrum moet wel in functie staan van de beleidsvoorbereiding. In deze zittingsperiode moet er een belangrijke aanzet worden gegeven. Eind 2003 moeten er al grote stappen zijn gezet in de hervorming van de administratie. In de volgende zittingsperiode zullen we in een ander landschap zitten. We mogen de fout echter niet maken om dit als losstaand te beschouwen, het moet worden gelinkt aan de cel voor cultuurbeleid.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik heb met belangstelling naar het antwoord van de minister geluisterd. Er staan heel wat plannen op stapel. Ik heb alleen de indruk dat alles een beetje van elkaar afhangt.

Minister Bert Anciaux : We mogen daar niet op wachten. Op die manier creëren we vaak een Mexicaans leger. Dit is een leger met meer officieren dan soldaten. We kunnen al stappen zetten, maar de hoofdlijnen mogen niet uit het oog worden verloren.

Mevrouw Mieke Van Hecke : De hoofdlijnen zijn er nog niet. Alles hangt af van het kerntakendebat en de hervorming van de administratie. Ik wacht met belangstelling de komende periode af.

Ik wil een klein voorbereidend onderzoek suggereren inzake de oprichting van het interuniversitair steunpunt. Ik durf vandaag niet zeggen welke faculteiten er allemaal bezig zijn met het domein cultuur. Het wordt een boeiende bezigheid om te bepalen wie in een interuniversitair centrum moet samenzitten. Daarvoor zou de aula in Gent nodig zijn. Ik wacht in elk geval met belangstelling af.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de stand van zaken van het ontwerp van besluit van de Vlaamse regering houdende vaststelling van de regels inzake de financiële ondersteuning van het projectmatig werken van bepaalde organisaties voor het sociaal-cultureel werk

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandebossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitblijvende uitvoeringsbesluiten van het decreet van 22 december 2000

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van mevrouw Van Hecke tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de stand van zaken van het ontwerp van besluit van de Vlaamse regering houdende vaststelling van de regels inzake de financiële

Voorzitter

ondersteuning van het projectmatig werken van bepaalde organisaties voor het sociaal-cultureel werk en van de heer Vandenbossche tot minister Anciaux, over de uitblijvende uitvoeringsbesluiten van het decreet van 22 december 2000.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in de vraag wordt het pijnpunt reeds blootgelegd. Het gaat over een regeling die werd aangeboden aan organisaties die niet langer erkend en gesubsidieerd konden worden in afwachting van de algemene herziening. Die organisaties leven nu al een tijd in onzekerheid. We hebben ook hierover het advies van de Raad gekregen, met een aantal knelpunten over timing, over de aanpassing aan de gestelde voorwaarden – onder meer dat de thema's die aangeboden werden al in hun statuten hadden moeten staan -, over de keuze van de thema's en over de problematiek van de jaarlijkse campagne. Ik zal u de opmerkingen over de uitvoering van de subsidiëring en de toekenning van de vragen besparen. Ondertussen is het wel windstil rond dit zo noodzakelijke besluit, en worden de organisaties ongerust. De heer Vandenbossche en ikzelf willen hun spreekbuis zijn. Wanneer komt het besluit ?

Ik heb ook zeer fundamentele vragen bij de toepasbaarheid voor die organisaties, tenzij men er een aantal definitief zou laten sneuvelen. Zal men hiermee rekening houden als het definitieve besluit opgemaakt zal worden ?

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Mevrouw Van Hecke heeft alles gezegd wat over dat besluit gezegd moet worden. De vraag is inderdaad wanneer het besluit er komt. Welke moeilijkheden verhinderen de tijdige uitvoering van het decreet van 22 december ? Zal de ondersteuning van de projecten volstaan om de huidige werking van niet-erkende diensten, met inbegrip van het personeelsbestand, te handhaven ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Het decreet van 22 december 2000 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2001, artikel 49, voorziet inderdaad in de mogelijkheid voor de niet-erkende diensten om een project in te dienen binnen de beschikbare

kredieten van 2001. Zij kunnen immers per 1 januari 2001, krachtens het dienstendecreet van 19 april 1995, geen subsidies meer ontvangen. De overgangperiode die in het dienstendecreet was ingebouwd, is inderdaad geëindigd op 31 december 2000. Er waren diensten die niet aan de erkenningsvereisten voldeden, en die vallen dus weg. Op vraag van de aanwezige fracties van deze commissie hebben we hen wel de mogelijkheid gegeven om toch een beroep te doen op de projecten.

Het decreet van 22 december delegeert dan ook aan de Vlaamse regering de bevoegdheid om voor de procedure voor de subsidie-aanvraag de regels vast te leggen met betrekking tot de thematische en methodologische afbakening, de wijze van beoordeling van de aanvragen en de vaststelling van het maximale subsidiebedrag per aanvraag. De Vlaamse regering, althans de minister van Cultuur, heeft voor de uitvoering van de vermelde gedelegeerde bevoegdheid een ontwerpbesluit van de Vlaamse regering uitgewerkt, met inachtneming van zowel het taaladvies als het logistiek als het inhoudelijk advies van de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding. Dit ontwerpbesluit werd conform de procedure ter zake ook voorgelegd aan de Inspectie van Financiën. Daar knelt het schoentje. Ik kreeg een uitdrukkelijk negatief advies wegens ontoereikende budgettaire dekking. Dit negatief advies had voor gevolg dat de vooropgestelde termijn voor het indienen van de aanvragen, namelijk 1 maart 2001, niet meer gehaald kon worden.

De besprekingen naar aanleiding van de begrotingscontrole 2001 laten vermoeden dat een snelle oplossing in de geest van het programmadecreet van 22 december 2000 niet langer in zicht is, en dat waarschijnlijk de besprekingen van de begrotingscontrole van juni 2001 moeten worden afgewacht om de uitvoering van artikel 49 van het programmadecreet nog dit jaar mogelijk te maken. De uitkomst van de volgende begrotingsronde zal bepalend zijn voor de hoogte van de toe te kennen subsidies. Ik kan dat nu niet meedelen, ik kan wel zeggen dat we volgens onze berekening een tekort hebben van 20 à 25 miljoen frank. Ik hoop naar aanleiding van de begrotingscontrole een oplossing te vinden. Zoals altijd is de decreetgever zeer handig, het kan op voorwaarde dat er voldoende geld is. De Inspectie van Financiën en Begroting zegt dat er niet voldoende budgetten zijn, dus kan het niet. Dat is mijn probleem, maar ik ben ermee bezig en probeer een oplossing te vinden.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

De voorzitter : De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche : Ik wil nog wijzen op de financiële moeilijkheden voor die diensten en het feit dat daardoor hun financiële middelen voor dit jaar uitblijven. De toestand is daardoor zeer precair.

Minister Bert Anciaux : Ik ben het daarmee eens. Tegelijk moeten we eerlijk zeggen dat ze hun erkenning niet hebben gehaald. We hebben een uitweg gezocht. De middelen moeten aangepast worden bij de begrotingscontrole.

De voorzitter : We zullen het antwoord verspreiden.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het voorontwerp van decreet betreffende de openbare bibliotheken en de positie van de privaatrechtelijke bibliotheken

Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Hecke tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het voorontwerp van decreet betreffende de openbare bibliotheken en de positie van de privaatrechtelijke bibliotheken.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Dit gaat over de communicatie van de minister over zijn nieuwe initiatieven. Naar aanleiding van een vraag van een privaatrechtelijke bibliotheek, las ik in een artikel van een van de voor-voor-voorontwerpen van decreet op bibliotheken over de vooropgestelde inwerkingtreding van dat decreet op 1 januari 2002. In datzelfde voorontwerp van decreet stond bij de overgangsbepalingen een artikel dat stelde dat de privaatrechtelijke bibliotheken voor 1 juli 2001 hun overname moesten aanvragen aan de gemeente, en dat die overname moest ingaan op 1 januari 2002.

Wettechnisch is het natuurlijk een kunstgreep om te zeggen dat een vervaltermijn verstrijkt op het moment dat men als ingezetene en rechtsonderho-

rige in Vlaanderen kennis krijgt van het decreet. Niemand kan toch verplicht worden om op het internet de tekstevolutie te volgen ? Dit heeft te maken met de manier van communiceren. Het aanbieden van uitgewerkte decretale teksten op het internet schept voor mensen enorme verwarring. Of ze nu een tekst uit het Staatsblad downloaden die allang in werking is, of ze die door u aangeboden krijgen, voor hen gaat het over een tekst die bestaat en die waarschijnlijk toepasselijk is.

Die privaatrechtelijke bibliotheek heeft informatie ingewonnen bij de Vlaamse overheid. Daar heeft men uitdrukkelijk en herhaaldelijk gezegd dat ze dit artikel moest toepassen. Ze moeten dus wel degelijk voor 1 juli 2001 hun overname aanvragen als ze gebruik willen maken van de huidige overgangsmaatregel. Daar heb ik grote problemen mee. De tanker van het cultuurbeleid keren, vergt tijd en volharding, maar ook respect voor de regels. Misschien ben ik soms iets te gevoelig voor regels, maar in dit geval gaat het om minimale vereisten inzake de rechtszekerheid en de toepasbaarheid van decreten.

Op basis van welke decreten en uitvoeringsbesluiten kunnen privaatrechtelijke bibliotheken een aanvraag tot overname indienen ? Het huidige decreet is hiervoor nog van toepassing, maar het eigenlijke voorwerp van mijn vraag is de vervaltermijn van 1 juli 2001 en de einddatum van 1 januari 2002 voor de gemeenten om de overname in orde te brengen.

Werden de privaatrechtelijke bibliotheken ingelicht over deze beleidsintentie en heeft men hen op de hoogte gebracht van de richtlijnen en verleningsmogelijkheden ?

Mijnheer de minister, beschouwt u de goedkeuring van het voorontwerp door de Vlaamse regering, het advies van de Raad van State en de bespreking en goedkeuring ervan door het Vlaams Parlement als een loutere formaliteit ?

De voorzitter : Teksten op het internet zetten heeft als voordeel dat iedereen eventuele fouten kan aanwijzen. Het publiek moet begrijpen dat er een verschil is tussen teksten in een voorbereidend stadium en het eindresultaat. We moeten dat verschil ook heel duidelijk maken.

De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche : Het valt mij op dat teksten die op het internet worden gepubliceerd om een discussie op gang te brengen, vaak niet op

Vandenbossche

die manier worden geïnterpreteerd door de lezers. Ik merk dat aan de vele brieven van mensen die reageren op een tekst die ze op het internet hebben gevonden. De lezers gaan ervan uit dat aan deze teksten niets meer kan worden veranderd. De sector aanziet die teksten als een soort dictaat.

De vervaltermijn van 1 juli 2001 inzake de overnameregeling voor de privaatrechtelijke openbare bibliotheken is inderdaad niet in een decreet vastgelegd. Deze bibliotheken hebben echter al heel veel tijd gekregen. De bewuste overname wordt al sinds de jaren zeventig in het vooruitzicht gesteld. Er zijn nog maar een paar van dit soort bibliotheken overgebleven.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Het huidige decreet voorziet in de mogelijkheid van een overname, niet in de verplichting. De voorlopige teksten voor een nieuw decreet stellen een verplichting met een welbepaalde einddatum voor. Dat is een groot verschil.

De heer Dany Vandenbossche : Ook bij het opstellen van het huidige decreet ging men ervan uit dat op lange termijn alle privaatrechtelijke openbare bibliotheken zouden verdwijnen.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, collega's, een regering moet haar plannen natuurlijk voorleggen aan het parlement. Overleg en discussie zijn een noodzaak. Een minister moet kunnen aanvaarden dat zijn plannen worden bijgestuurd in het parlement. Het eindresultaat moet echter wel iets zijn waar hij werkelijk voor wil gaan. Dat was een beetje het probleem vroeger. Alle plannen werden zodanig gekneed dat er nauwelijks iets overbleef van het oorspronkelijke idee. De dynamiek ging verloren.

In verband met de teksten op het internet omtrent het sociaal-cultureel werk is alles bespreekbaar. Voor mij zijn twee zaken essentieel : de invoering van een kwaliteitsbeoordeling en het stimuleren van de samenwerking tussen instellingen. De reacties die ik krijg, gaan vaak niet in op de teksten zelf, maar op de situatie van de eigen instelling en de manier waarop ze in de plannen past. Dat is heel begrijpelijk, maar soms wel ontgoochelend. We moeten namelijk met de culturele sector kunnen praten over de rol die hij vervult voor de bredere bevolking. Ik vertrouw er echter op dat dat

mettertijd wel beter zal gaan, naarmate het wederzijds respect en vertrouwen groeit.

Eerdaags zal bij het Vlaams Parlement een ontwerp van decreet worden ingediend over de stimulering van een integraal en kwalitatief gemeentelijk cultuurbeleid. Natuurlijk moet dit ontwerp eerst door de regering worden goedgekeurd en naar de Raad van State gaan. In dit ontwerp krijgen ook de openbare bibliotheken en de cultuurcentra een plaats. Er komt dus geen apart bibliotheekdecreet.

Het door u geciteerde artikel 28 van het op het internet gepubliceerde ontwerp wordt niet weerhouden. Wel wordt er bepaald dat openbare bibliotheken per definitie enkel nog een gemeentelijke instelling kunnen zijn. Dit zou betekenen dat de momenteel nog bestaande privaatrechtelijke bibliotheken vanaf 1 januari 2002 niet meer zullen worden gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap en waarschijnlijk ook niet langer zelfstandig zullen kunnen verder bestaan, behalve als er een convenant met de gemeente wordt gemaakt.

Binnen de bestaande regelgeving, die voor mij heilig is zolang er geen andere regelgeving bestaat, hebben deze bibliotheken de mogelijkheid om zich, op hun verzoek, te laten overnemen door de gemeente waarin ze gevestigd zijn. Dat werd bepaald in artikel 109 tot 118 van het bestaande besluit van de Vlaamse regering van 13 november 1991 houdende uitvoering van het decreet van 19 juni 1987 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheeknetwerk. Tal van erkende vrije bibliotheken hebben zich de afgelopen jaren via deze procedure laten overnemen. De geest van de decreetgever was in ieder geval dat overname de beste oplossing was.

Ik wil de betrokken gemeentebesturen verzoeken om de bedoelde bibliotheken via een versnelde procedure over te nemen vanaf 1 januari 2002. Dit wijkt af van wat bepaald is in de artikelen 111 en 115, en moet vanzelfsprekend eerst door het parlement goedgekeurd worden. Uiteraard zullen op dat moment alle privaatrechtelijke openbare bibliotheken hiervan op de hoogte worden gebracht.

Voor het overige zal het ontwerp op normale wijze aan het parlement worden voorgelegd en zal het parlement zijn opdracht autonoom kunnen vervullen. We zullen de discussie hier verder tijdens de bespreking voeren.

Ik wil hier benadrukken dat het niet kan dat men verkeerde informatie geeft. Men kan wel zeggen dat iets in die discussietekst staat, dat het de be-

Anciaux

doeling is, maar dat het sowieso van kracht zal zijn, is niet juist. Er moet blijkbaar nog geleerd worden om te gaan met de openheid van discussie met het veld. Dit geldt zowel voor de burger als voor de administratie.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik dank de minister voor zijn antwoord, dat heel klaar en duidelijk is. Ik ga niet akkoord met wat hier gezegd werd, namelijk dat men de tijd gehad heeft en dat het nu maar eens gedaan moet zijn. We zullen de inhoudelijke discussie voeren.

Ik zal zeker niet pleiten voor de verdere instandhouding, maar dit mag niet met zich meebrengen dat het rechtmatig bestaan dat gegarandeerd werd door de toenmalige decreetgever, zonder overgangsmatregelen een einde kent. Dat zullen we

echter op dat moment nog wel bekijken. Nu ging het over de communicatie en over de toepasbaarheid van de teksten, en de rest zal bij de bespreking van de decreten zelf in het parlement besproken kunnen worden.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, voor alle duidelijkheid wil ik nog het volgende opmerken. Het artikel dat voorkomt in die tekst op internet en waarin 1 juli 2001 stond, komt in ieder geval niet meer voor in het ontwerp dat ik zal proberen in te dienen. Dat wil vanzelfsprekend zeggen dat, als het decreet ingaat op 1 januari 2002 tot en met 31 december 2001 de oude regelgeving geldt. Dat is de normale rechtsorde die moet gelden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 12.12 uur.*
